may be doing some social service but they should not be allowed to say that they have been doing everything, that they are responsible for everything which the people enjoyed.

My motion, I am afraid, will be lost and should be lost. But those who vote against my motion, I am fully conscious and fully certain that they do vote against the grant of further responsible Government. They do delay and they have delayed the grant of responsible Government and they are the cause. I am not the cause for the delay. I am fully conscious. I conclude.

Motion put and lost

Mr. C. V. Iyyu *(Kunnamkulam)*: I demand a poll, sir.

Ayes

Mr. K. R. Achyuthan
,, C. V. Iyyu
,, Ephraim Ouseph
Mr. K. T. Achyuthan
,, K. S. Panicker

Noes

Mrs. A N. Menon
,, K. Joshua
Mr. P. Narayana Menon
,, L. M. Pylee
,, A. B Salem
Rao Sahib K. Ayyappan
Mr. George Panikulam
,, K. Kunhiraman Menon
,, Popatlal Goverdhan Lalan
Rao Sahib M. Nanu Menon
Mr. P. Kumaran Ezhuthassan
,, T. S. Ramachandra Ayyar
,, C. K. Nayar
,, M. Krishna Menon
,, A. T. Kunhippalu
,, K. Narayana Menon
,, Thomas Karikkasseri
,, K. R. Ramakrishnan
,, N. V. Subbarayan Chetty
Mr. Shabdai S. Koder
,, N. Govinda Pai
,, C. J. Luiz
,, C. K. S. Mony
,, V. K. Kutty
,, P. K. Krishnan
Rama Varmha Tampuran
Mr. A Madhava Prabhu
,, M. Sivarama Menon
,, B. V. K. Menon
,, C. J. Mathew
Khan Sahib Md. Habibuddin Siddiki Sahib Bahadur
Rao Sahib M. M. Paul
Mr. S. Venkiteswaran
,, P. V. Raphael
,, P. Sankaran Nambiar
Rao Sahib Dr. T. Verghese
Mr. T. K. Nayar

Mr. President: 5 for and 37 against. The motion is lost.

Mr. C. V. Iyyu *(Kunnamkulam)*: The neutrals also may be counted.

Mr. President: I do not think that there is ever any need to take the names of the neutrals. I do not propose on this or any other occasion to record the names of neutrals.

CUT MOTION No. 2

Pay of Government Servants—Raising of

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Vadakkancheri)*: Sir, I beg to move to reduce the allotment of Rs. 66,749 under Huzur Secretariat Establishment by Re. 1. The object of the motion is "*To urge upon the Government to come to the rescue of the 'service men' by raising their pay as shown below till such time that the prices for necessaries of life come down to normal.*"

	Present pay	*Rate of increase*
1.	Up to Rs. 25	Hundred per cent but none to get less than Rs. 30 a month.
2.	Between Rs. 25 and 50	50 per cent none getting less than Rs. 55 a month.
3.	Between Rs. 50 and 100	25 per cent none getting less than Rs. 75 month.
4.	Between Rs. 100 and 200	20 per cent none getting less than Rs. 125 a month.
5.	Between Rs. 200 and 300	10 per cent none getting less than Rs. 240 a month.

The cut motion speaks for itself. I do not wish to add to what is contained in the cut motion except to submit one or two points for the consideration of the Hon'ble Members. I am encouraged to move this cut for a two-fold reason. The first and foremost is the sympathetic way in which our benign Government had been considering this question. Soon after or rather as soon as the difficulties of the service-men were felt by the Government they came to their rescue especially in the lowest rung to begin with. A dearness allowance of Rs. 2 to Government servants drawing up to Rs. 25 without any agitation, without any clamour, on their part was granted by the Government. That, Sir, was the beginning. That

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

was about the beginning of Malayalam year 1118. Not long after the Government again re-assessed the situation and raised the dearness allowance to Rs. 4 a month and raised the limit from 25 to 60. That again speak to the credit of the Government and their concern on behalf of the service-men. In the same year but before the Budget Session of last year I believe—I speack subject to correction—the dearness allowance was raised to Rs. 6 per mensem, the upper limit being fixed at Rs. 60. That again shows the great anxiety which the Government felt on behalf of their own service-men. Then came the Budget Session of last year, when a cut was moved and carried by the then Ministerial Party in power, surely with the help of Hon'ble Members not belonging to the part requesting that the Government be pleased to raise the dearness allowance to Rs. 10 per monsem and raising the upper limit up to Rs. 100. That was passed in Karkadagam 1118.The people of the State service, the service-men remember, sir, the name of the present Executive Head of the Government for, soon after his assuming the reins of Government for having acted upon that resolution though not to the extent to which the Council went. The dearness allowance was raised to Rs. 8 and that was given effect to from Dhanu of this year, about January. Again, within a few months after the first act on behalf of the Service-men, the Government have been pleased sir, to raise the dearness allowance to Rs. 10 up to Rs. 15, 12, up to Rs. 40 and 14 up to Rs. 200, a great advance indeed for which the Service-men are ever greatful to the powers who are responsible for it and the people of the State though outside the service, also acknowledge and appreciate this. It is mostly this attitude of concern exhibited by the Government on behalf of the persons who are engaged officially engaged from 11 to 5 but who have been working even into night, it is this attitude that encourages me to come before this House and make a request to the Government to raise it further. And the other reason, sir, is though want of funds cannot be an answer in matters like this, funds we have. That is my reason No. 2 and my recommendation is there. The provisos under each head are also important especially in the lowest grade. The lowest pay for Srvice man should be Rs. 30 which is as I put it before this House on another occasion much less than what an ordinary labourer, not an expert labourer gets per day. To deny the service-men with a family or no family for the matter of that, even a rupee per day in these hard days, cannot speak well of any administration. I am not saying this Sir in a spirit of criticism or as an attempt of defeating the Government. It is only to enlist the sympathy of the Government which has already exhibited its sympathy on behalf of the Service-men. Then the last and the only change that I have made here is to raise the upper limit from 200 to 300 and my reason is simply this. The lowest man as I already stated should get Rs. 30, one rupee per day. It is not enough if dearness allowance is granted to persons whose maximum salary is Rs. 200. It may further be raised up to Rs. 300. The higher the salary of the Officer the greater his commitments of an absolutely necessary nature and the standard of life that he has to keep up to at least for appearance's sake is higher. That is the object of this cut. I appeal to the House both groups, unattached Hon'ble Members and every section of the House to support this cut.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്. പണിക്കർ: ഈ ഉപക്ഷേപത്തിനുശേഷം പിന്നെ വരുന്നതു എന്റെ ഖണ്ഡനോപക്ഷേപമാണു്. "യുദ്ധാംമൂലം നിത്യോപയോഗസാധനങ്ങളുടെ വില പൂർവ്വ സ്ഥിതിയിൽ വരുന്നതുവരെ സർക്കാർജീവനക്കാരായ മീനിയൽസിനു് ശമ്പളവും അലവൻസുംകൂടി പ്രതിമാസം ൫ ൦ക. യിൽ കുറയാതെ ൧൫ക. മുതൽ ൩൦ക. വരെ ശമ്പളമുള്ള സർക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു അവരുടെ പ്രതിമാസം ശമ്പളത്തോടുമുള്ള അലവൻസായും ൩൦ക. മുതൽ ൧൦൦ക. വരെ ശമ്പളമുള്ള ഗവൺമെണ്ടുദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു അവരുടെ പ്രതിമാസശമ്പളത്തിന്റെ ൫൦ ശതമാനാസംഖ്യ അലവൻസായും കൊടുക്കേണ്ട ആവശ്യകതയെ ഗവൺമെണ്ടിനെ ഉൽബോധിപ്പിക്കുവാൻ" ഇതാണു് എന്റെ ഖണ്ഡനോപക്ഷേപം. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഉപക്ഷേപം എന്റെ ഖണ്ഡനോപക്ഷേപത്തേക്കാൾ ഗവൺമെണ്ടിനു സ്വീകാര്യമായി തോന്നാവുന്ന ഒന്നായിരിക്കുമെന്നുള്ള വിശ്വാസത്തോടുകൂടി ഞാൻ ഇതിനെ അനുകൂലിക്കായാണു് ചെയ്യുന്നതു്. ഏറ്റവും താഴ്ന്നതരം ശമ്പളക്കാർക്കു ഇപ്പോൾ അവരുടെ ശമ്പളം എത്രയുണ്ടോ അത്രമാത്രമേ അലവൻസായി കൊടുത്തുവരുന്നുള്ളു. എന്നാൽ കൂലിവേലക്കാർക്കു ഒരു ദിവസം ഒന്നര ഉറുപ്പിക മുതൽ അഞ്ചുറുപ്പിക വരെ കൂലി കിട്ടുന്ന ഇക്കാലത്തു സർക്കാർ ജീവനക്കാരായ താഴ്ന്നതരം ജോലിക്കാർക്കു അവർ വൃത്തിയായും മറ്റും ആഫീസ്സിൽ വരേണ്ടിയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ൫ ൦ക. കൊടുക്കണമെന്നുള്ള സംഗതിയിൽ ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേരും ഒരേവിധത്തിൽതന്നെ യോജിച്ചിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ ഇതിൽ ഒരു വ്യത്യാസം ചെയ്താൽ കൊള്ളാമെന്നു് അപേക്ഷയുണ്ടു്, അതു് ബഹുമാനപ്പെട്ട വടക്കാഞ്ചേരി മെയ്മ്പർ സ്വീകരിക്കുമെന്നതന്നെയാണു് എന്റെ വിശ്വാസം.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

൨ കോടിയിൽപരം ഉറുപ്പിക വരവുള്ള കൊച്ചിരാജ്യത്തു ൪ കോടിയിൽപരം ഉറുപ്പികയുടെ കണക്കുവെച്ചു, അതു ശരിയായി ആധിറ ചെയ്തു മുമതലയോടുകൂടി നോക്കേണ്ട ആൾ നമ്മുടെ കൺട്രോളർ ആഫ് ഫിനാൻസ് ആൻറ് അക്കൌണ്ട്സ് ആണ്. ഈ ഉപക്ഷേപത്തിൽ ൩ ൦ ൦ ഉറുപ്പിക വരെ ശമ്പളമുള്ളവക്കു മാത്രമേ അലവൻസു കൊടുക്കുവാൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളൂ. മറവുള്ള വകുപ്പദ്ധ്യക്ഷന്മാരെ ഒഴിച്ചുനിറുത്തി കൺട്രോളർ ആഫ് ഫിനാൻസു ആൻറ് അക്കൌണ്ട്സിനുംകൂടി പത്തു ശതമാനം അലവൻസു കൂട്ടിക്കൊടുത്താൽ തരക്കേടില്ലെന്നു് എനിക്കഭിപ്രായമുണ്ടു്. ൪ കോടിയിൽപരം ഉറുപ്പികയുടെ കണക്കു വെക്കേണ്ടതും, അതു ശരിയായി സൂക്ഷിക്കേണ്ടതുമായ വലിയ ഭാരമുള്ള ജോലി വഹിക്കുന്ന ഒരാളാണു് അദ്ദേഹം. അതുകൊണ്ടു് ഈ ഭേദഗതിക്കൂടി വടക്കാഞ്ചേരിമെമ്പർ അവർകളും സമ്മതിച്ചാൽ കൊള്ളാം. ഏതുവിധമായാലും ഈ കാലസ്ഥിതിക്കു താഴ്ന്നതരം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു ഇന്നിപ്പോൾ കിട്ടിവരുന്ന ശമ്പളവും അലവൻസുംകൊണ്ടും ജീവിക്കുവാൻ മതിയാകയില്ലെന്നുള്ളതു അനുഭവസ്ഥന്മാർക്കും ഗവമ്മെണ്ടിനും അറിയാവുന്നതാണു്. ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ ഇന്നത്തെ സാമ്പത്തികസ്ഥിതി വെച്ചുകൊണ്ടാണു് കൂടുതൽ കൊടുക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നു ഗവമ്മെണ്ടു് പറയുന്നതു്. ഒരു പക്ഷെ അതു ന്യായമായിരിക്കാം. ഞങ്ങളും അവരുടെ കഷ്ടപ്പാടുകളും അവശതകളും ദൈനംദിനം കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണു് ഗവമ്മെണ്ടിനെ ഈ സംഗതി ധരിപ്പിക്കുന്നതു്. അവക്കു ഗവമ്മെണ്ടിനോടു ശരിക്കു നിവൻനിന്നു പറയുവാൻ തരമില്ല. അങ്ങിനെ ആരെങ്കിലും പറഞ്ഞാൽ അവരെ തൂക്കിക്കൊല്ലുവാൻപോലുമുള്ള പല ശിക്ഷകളും ഉണ്ടു്. അവരും നമ്മളെപ്പോലെതന്നെ മനുഷ്യരായി ജീവിക്കണം, ഒരു നേരത്തെ ഭക്ഷണമെങ്കിലും അവർ സുഖമായി കഴിക്കട്ടെ എന്നുള്ള വിചാരം ഗവമ്മെണ്ടിനുണ്ടെങ്കിൽ അവക്കു യഥാവസാനംവരെ ജീവിക്കുവാനുള്ള കഴിവുകൂടി ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കണമെന്നപേക്ഷിക്കുന്നു. കൺട്രോളർ അവർകളും ഇക്കാര്യത്തിൽ ദയവുചെയ്തു അനുവദിച്ചാൽ തരക്കേടില്ല. അതിനാണു് അദ്ദേഹത്തിനും അലവൻസു തരണമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്.

Mr. A. B. Salem *(Mattancheri):* I propose that the question may be put.

Mr. President: Any other Hon'ble Member proposing to speak on the motion?

Rama Varmha Tampuran *(Secretary to Government):* Of course, Hon'ble Members are fully aware that Government has been alive to the difficulties of Government servants of the lower grades on account of the present very high inflation in prices. From the very beginning of the war they have appreciated the situation and from time to time granted suitable allowances. Only very recently the allowances were completely revised and brought on a par with the rates prevailing on the Willingdon island. I am mentioning this because they have been giving the higher rates of dearness allowance, to all Government employees. No other provincial or State administration has gone beyond us in the matter dearness allowances We have topped the list and Government are still watching carefully and from month to month the cost of living index and also how general prices are affecting the standards of living. You cannot say for certain whether in the next few months this increase will rise or fall down and it is premature to forecast what is in store for us so far as price level is concerned in the coming months. It is best therefore to leave the matter entirely in the hands of the Government. They will sympathetically watch the situation and if they find it is necessary to revise the rates, they will not hesitate. It is not solely on considerations of finance that they are not increasing the rates of dearness allowance beyond what has been granted. It is true that over Rs. 20 lakhs of rupees is now spent every year on dearness alone. But it is not as I said the bulk of the large allotment that threatens or intimidates from taking further action in this matter. There are other considerations also. Governments with far greater facilities to understand the cost of living, those Governments themselves have not raised their dearness allowance beyond what has been done. The Central Government with institutions all over India and who has very carefully gone into this question and who has analysed and classified the areas according to the dearness of living, even they have not gone beyond what the Cochin Government are now paying. Compared to other Indian States we are distinctly far ahead. In these circumstances there is no point in promissing to accept standards which really are only arbitrary. I would suggest that the House may very well leave this matter to the care of the Government who till now have been sympathetically considering this question and will continue to do so. They may rest assured that the interests of the services are well looked after by the Government.

Mr. K. S. Panicker *(Ezhuvas-Mukundapuram):* A word of explanation.

Mr. President: I do not think it is necessary. Has the Hon'ble mover to say anything?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Vadakkancheri):* I was so very glad to listen to the helpful reply which emanated from the Treasury Bench. If my attitude of pressing this motion will not be misunderstood as an attempt of criticism of the Government or an attempt at defeating the Government, which, certainly, is not my intention.—

Mr. President: How can it be understood in any other way?

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Vadakkancheri):* It certainly can be understood.

Mr. President: That is the only purpose of this motion.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Vadakkancheri):* Of course it is not a ruling from the Chair and I beg to differ from that opinion for the purpose.—

Mr. President: The Hon'ble Member is entitled to hold his own opinion. In this House the opinion of the Chair must prevail. (Laughter.)

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Vadakkancheri):* If you have given us a ruling, certainly we are to bow to that ruling. I am of opinion that the token motion is not to defeat the Government but it has got other purposes. Government which has accepted the intention as exhibited by their coming to the rescue of their own service men on previous occasions if a decided opinion of this House consisting of the representatives of the people is also had, it will be helpful to the Government if it is passed. As I fear that I may, in spite of my explanation, be misunderstood and as I do not want to be misunderstood unnecessarily, I am not anxious to press this cut if Hon'ble Members of this House agree with me in thinking that the object of the cut can be gained even if it is not pressed. The last revision has been made to take effect from just five weeks back. Not considering the nearness of the last revision, I feel confident that the Government would be prepared to take the next higher step by adopting this standard, if possible at an early date. I beg leave of the House to withdraw the motion.

The cut motion, by leave, withdrawn

Cut Motion No. 3

Transfer of Government Servants to convenient places

Mr. K. S. Panicker *(Ezhuvas-Mukundapuram):* To reduce the allotment of Rs. 70,086 for General Administration-Huzur Secretariat Establishment by Re. 1

മിസ്റ്റർ കെ എസ്സ്. പണിക്കർ: സർ "ർം കം. യും ർം കം. യിൽ താഴെയും ശമ്പളമുള്ള എല്ലാ സക്കാർ ജീവനക്കാരേയും കഴിയുന്നിടത്തോളം അവരവർ ആവശ്യപ്പെട്ടന്ന സ്ഥലത്തൊ പരിസരങ്ങളിലൊ മറ്റാക്കും അതായതു്, ഇപ്പോൾ ആവകസ്ഥലങ്ങളിൽ ജോലിചെയ്യുന്നവക്ക വിഷമം നേരിടാത്തവിധത്തിൽ ഉദ്യോഗസ്ഥലം മാറ്റംചെയ്യ കൊടുക്കേണ്ട ആവശ്യകതയെ ഗവമ്മെണ്ടിനെ ഉൽബോധിപ്പിക്കുവാൻ" ഇതാണു് എന്റെ ഖണ്ഡനോപക്ഷേപം. ഇതു് ഇപ്പോൾതന്നെ ഗവമ്മെണ്ടു് അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു നയമാണു് എന്നു് എനിക്കറിയാം. ചുരുങ്ങിയ ശമ്പളക്കാരായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ കഴിയുന്നിടത്തോളം അവരവരുടെ ആവശ്യമനുസരിച്ചുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലേക്കൊ, സ്വന്തം നാട്ടിലേക്കൊ, അല്ലെങ്കിൽ അവക്ക മറ്റു സൌകര്യങ്ങളുള്ള സ്ഥാനങ്ങളിലേക്കൊ മാറ്റാൻ വിരോധമില്ലെന്നുള്ളതു് ഗവമ്മെണ്ടു് അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ളതായ ഒരു നയമാണെന്നാണു് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നതു്. ഒരുപക്ഷെ അങ്ങിനെ ഇല്ലെങ്കിൽ അംഗീകരിക്കേണ്ടതായ ഒരു സംഗതിയാണു്. ചുരുങ്ങിയ ശമ്പളക്കാക്ക അവരുടെ ചുരുങ്ങിയ ശമ്പളംകൊണ്ടു് അന്യരാജ്യങ്ങളിൽപോയി ജീവിക്കുവാൻ വളരെ പ്രയാസമുണ്ടു്. ഇപ്പോൾ തലപ്പള്ളിയിലൊ ചിറ്റൂരിലൊ ഉള്ള ഒരാളെ കൊച്ചികണയന്നൂർ താലൂക്കിൽ ചെല്ലാനത്തേക്കൊ മറ്റൊ മാറ്റിയാൽ അവക്ക ചുരുങ്ങിയ ശമ്പളംകൊണ്ടു് അവിടെ ജീവിക്കുവാൻ വളരെ പ്രയാസമുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു് കഴിയുന്നതും അവരവക്ക സൌകര്യമുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലേക്ക മാറ്റംകൊടുത്താൽ വലിയൊരു രക്ഷയായിരിക്കുംഎന്ന ഗവമ്മെണ്ടിനെ ഉൽബോധിപ്പിക്കുവാൻമാത്രമാണു് ഞാൻ ഈ ഖണ്ഡനോപക്ഷേപം കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതു്. ഇതു് ഗവമ്മെണ്ടു സന്തോഷമായിട്ടു സ്വീകരിക്കുമെന്നുള്ള പ്രതീക്ഷയോടുകൂടിഞാൻ ഈ നിയമസഭ മുമ്പാകെ അവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

Mr. K. T. Achyuthan *(Ezhuvas-Talappalli):* I second it.

Rama Varma Tampuran *(Secretary to Government):* Of course with regard to initial recruitment to service, the Staff Selection Board are anxiously trying their best to appoint people of the locality to the vacancies. For example if a vacancy arises in the Government Press or in the local taluk office or anywhere we invariably look for a candidate from Ernakulam, Trippunittura or Mattancheri etc. Similarly if a vacancy arises in the North we invariably look to a candidate from the North. It has been the sad experience of Government also that if they appoint

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly